

Christus, het Leven van de gemeente

Jos Douma

‘Ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij.’ Deze uitspraak van Paulus in Galaten 2:20 geeft op radicale wijze aan hoe het nieuwe leven eruit ziet dat in mensen komt, die door de Geest zijn wedergeboren. Want het nieuwe leven heeft een gezicht. Het is niet een weggescholen, verborgen gebeuren, hooguit zichtbaar voor de insiders. Het komt naar buiten, stralend als Jezus in zijn liefdevolle zachtmoedigheid en zijn geduldige helderheid.

Levende gemeente

Het gevaar van de uitspraak ‘Christus leeft in mij’ is dat ze individualistisch wordt opgevat. Zo van: ‘Ik en mijn Jezus.’ En daarom wil ik in dit verhaal de suggestie doen om deze uitspraak van Paulus eens te lezen als een uitspraak van de kerk. Nog iets concreter: zou de plaatselijke kerk waar jij lid van bent deze uitspraak vrijmoedig kunnen doen? Hoor je het je eigen kerk als het ware zeggen? ‘Ikzelf leef niet meer, maar Christus leeft in mij!’

Soms denken we dat een kerkelijke gemeente levend is, als er druk bezochte kerkdiensten zijn, als er veel activiteiten worden georganiseerd, liefst elke dag van de week wel iets, en als de kerk een eigentijdse uitstraling heeft en goed met haar tijd mee gaat. Nu is er met deze dingen niets mis. Integendeel. Maar ze zijn niet de maatstaf voor het leven van de gemeente.

Een levende gemeente is een gemeente waarin Christus leeft. Nog iets preciezer: Christus alleen is het leven van de gemeente. Als Jezus zegt: ‘Ik ben het leven’, dan geldt dat voor alles. Overal waar Jezus niet is, is geen leven. Tenminste, niet het leven zoals God dat bedoeld heeft. Want aan energie, activiteit, uitstraling is vaak geen gebrek. Maar dat alles is nog niet het leven van Christus. Heel vaak is onze levendigheid toch niet meer dan menselijke levendigheid, maakbaar en organiseerbaar, maar niet werkelijk ontvangen vanuit de hemel.

Ontvankelijk

Wil een kerk werkelijk kerk zijn, een levende gemeente, dan kan dat alleen als die kerk van dag tot dag ontvankelijk is voor Jezus Christus zelf. Hij heeft niet alleen zijn leven gegeven voor zijn gemeente, Hij geeft niet alleen leven aan zijn gemeente, Hij is het leven van zijn gemeente op aarde. En datzelfde geldt ook voor de afzonderlijke leden van de gemeente, voor jou en voor mij dus. Een levende christen is niet de christen die van de ene activiteit in de andere rolt, van de ene aanbiddingsbijeenkomst naar de andere eredienst voortgaat, zijn handen uit de mouwen steekt of trouw haar bijbel opent in de stille tijd - een levende christen is die vrouw of man in wie het leven van Christus is uitgestort.

Daarom is het voor gemeenten en voor christenen zo belangrijk om zich (steeds) opnieuw te concentreren op Jezus Christus, en om in de verbondenheid met Hem het ware leven te zoeken en te vinden. Ik wil dat hier iets verder uitwerken door iets te zeggen over genade, glorie en gemeenschap.

Genade

Het enige echte leven is het leven van genade. God is een gevende God. Dat heeft Hij in zijn eigen Zoon op volmaakte wijze bewezen. Willen we contact maken met Gods genade, dan zijn we volkomen aangewezen op Jezus. Hij is Gods genade in eigen persoon. Alleen bij

Jezus vinden we vergeving van onze zonden, genezing van onze wonden en bevrijding van onze bonden. Dat is allemaal genade. Veelkleurige genade. Een levende gemeente krijgt van genade nooit genoeg. In een levende gemeente wordt in de erediensten en in de prediking Gods genade in Jezus Christus verheerlijkt, onderwezen en vóór alles uitgedeeld. Want niets is er krachtiger dan genade. Niets verandert het leven meer dan Gods gulle goedheid in Christus.

Glorie

Niets is er mooier dan de glorie van Jezus. Werkelijk adembenemend. Zijn glorie, dat is zijn krachtige uitstraling en zijn transformerende aantrekkelijkheid. Zijn glorie, dat is al zijn volmaakte karaktertrekken en eigenschappen bij elkaar. Zijn glorie, dat is alles waarin Jezus indrukwekkend en groot en machtig en liefdevol en barmhartig is. Hij is bewonderenswaardig. In Hem gaan totaal verschillende volmaaktheden samen. Dat is zijn glorievolle heerlijkheid die al onze aanbidding waard is: dat in Hem alle voortreffelijkheden samengaan. Wij bewonderen en verheerlijken Hem om zijn grootheid, maar meer nog omdat zijn grootheid samengaat met zijn nederigheid. Wij bewonderen en verheerlijken Hem om zijn rechtvaardigheid, maar meer nog omdat zijn rechtvaardigheid samengaat met zijn barmhartigheid. Wij bewonderen en verheerlijken Hem om zijn goddelijkheid, maar meer nog omdat zijn goddelijkheid samengaat met zijn menselijkheid. Wij bewonderen en verheerlijken Hem om zijn opstandingskracht, maar meer nog omdat zijn opstandingskracht samengaat met de zwakheid die zichtbaar werd aan het kruis. Wij... Niemand is als Hij!

Gemeenschap

Het meest intieme wat er is, is de gemeenschap met Christus. Niets gaat er dieper en niets is er liefdevoller dan te leven in de verbondenheid met Jezus. Jezus wil door zijn Geest in ons wonen. Wij mogen met Hem verbonden zijn als ranken aan de Wijnstok. Wij mogen Hem kennen als onze Volmaakte Minnaar. Zijn liefde, zijn woorden, zijn geduld, zijn zachtmoedigheid, zijn kracht, zijn zuiverheid vormen het leven dat in ons is, als we door het geloof met Hem in gemeenschap leven. Want alleen in die gemeenschap, die door de Geest wordt geschapen, in die verbondenheid vinden we alles wat leven tot leven maakt.

Concentratie op Christus

Ik geloof dat kerken die in deze tijd een nieuwe koers zoeken (en er zijn heel veel kerken, binnen alle denominaties, die in dit proces zitten), maar één ding hebben te doen: zich concentreren op Jezus Christus, op het kennen en liefhebben en verheerlijken van de Zoon van God. Want alleen door Hem leren we de Drie-enige God kennen.

In veel kerken gaat het wel over God. Maar gaat het in alle kerken ook over Christus? Misschien vind je dat een vreemde vraag. En toch stel ik die vraag, omdat het noodzakelijk is die vraag te stellen. Want het is verleidelijk om God te willen kennen buiten Christus om. En de duivel zet alles op alles om ons te laten geloven dat we God kunnen kennen buiten Christus om. Maar dat is een leugen. Luther heeft ooit gezegd: 'Ik ken geen andere God dan Christus!' En: 'Alles wat ik over God wil weten buiten Christus om, is niets anders dan afgoderij!'

En John Piper zegt het zo: 'We kunnen niet genieten van de glorie van God dan alleen als we die zien in Christus.' En: 'Of we zien de glorie van God in het aangezicht van Christus, of we zien er helemaal niets van.' Zo staat het ook in de bijbel, in 2 Korintiërs 4:6: 'De God die heeft gezegd: "Uit de duisternis zal licht schijnen," heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.'

Het Leven van de gemeente

Daarom is het zo ongelooflijk belangrijk dat kerken de moed hebben om in alle helderheid te belijden en te beleven dat we alleen in Christus het leven vinden. Buiten Christus om bloedt ook het kerkelijke leven dood. Alleen als we ons ontvankelijk concentreren op de genade van Christus en de glorie van Christus en de gemeenschap met Christus mogen we waarlijk geestelijk leven verwachten in de gemeente van Gods Zoon.

Dat geldt ook voor jou persoonlijk: alles wat je nodig hebt om echt te kunnen leven, vind je in Jezus alleen. Zoek je rust? Je vindt het bij Jezus. Zoek je vergeving en genezing en bevrijding? Je vindt het bij Jezus. Zoek je kracht en liefde en geduld? Je vindt het bij Jezus. Zoek je een antwoord op de vraag wat jij kunt betekenen in de gemeente? Je vindt het bij Jezus. Laat je leiden door zijn Geest. Laat je beheersen door zijn Woord. Laat je beminnen met zijn liefde.

Bijbelleessuggestie

2 Korintiërs 4:1-6 en Johannes 15:1-8

Gespreksvragen

1. Geloof je dat een gemeente alleen levend kan zijn door Christus?
2. Hoe is dat in jouw gemeente?
3. Leeft Jezus in jou?